

jo f. Ex. ved denne Jernbane, hvor man ventede en lille og tarvelig Trafik, hvilket fremgaar af Stationsanlægget, og dog er der nu den betydelige Trafik. Men hvad man kan sige og hævde, er, at der er ingen Sand- synlighed for, at man kommer til den større Type af Dampfærger. — Det ærede Medlem har jo selv været med til for faa Aar siden at bevilge Midlerne til Helsingørs Havn under Forudtætning af, at den tillige skulde være en Dampfærgehavn, saa der er god Forstand i at stille sig paa det Standpunkt, som Administrationen fastholder, nemlig at holde paa denne Dampfærgeforbindelse. Det ærede Medlem taler om Sagtyndige, men jeg kan dog ikke spørge enhver Lods derom. Jeg spørger dem, jeg er henvist til at spørge, og de erklære, at det kan godt gaa. Det forekommer mig, at det ærede Medlem over- driver en Del de Ulemper, der ville være forbundne med at føre Dampfærgerne ind i Havnen. Vi vide jo, at der allerede nu kommer Postskibe fra Helsingborg, og at der gaar en stor Del Dampskibe fra Helsingør; lad der være Forskjel paa Dampskibe og Dampfærger, det er dog kun en Nuance. Man kan jo ogsaa se hen til, hvorledes det gaar til ved Københavns Havn med Opse- lingen gennem Bønnen, der færdes da ogsaa en stor Mængde Skibe, og der har ogsaa været Tale om at sætte en Damp- færgeforbindelse i Gang. Jeg forstaa ikke rigtig den Tanke, at man, fordi der muligvis kan vise sig Vanskeligheder her i Fremtiden, saa skulde gaa til et Anlæg, der koster Mil- lioner, i Stedet for at benytte denne Havn til Dampfærgehavn, som Lovgivningsmagten har været enig om at bestemme dertil.

Mhlefeldt-Laurvig: Jeg har fra Begyndelsen af havt mine Betæneligheder overfor dette Lovforslag, og jeg maa sige, at jeg i Grunden er enig med det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (Chr. Nielsen). Det forekommer mig, at han har fuldstændig Ret, naar han siger, at der mangler Forunder- søgelses af Sagen fra Udvalgets Side, og jeg finder det fuldt berettiget, naar det ærede Medlem sagde, at Mindretallet vilde staa afventende i saa Henseende. Det tror jeg ogsaa, jeg vil, ja, jeg tror endogsaa, jeg vil gaa videre og sige, at jeg ved Overgangen til 3die Behandling, ikke kan stemme for dette Lovforslag. Der synes mig nemlig ikke at foreligge videre bestemte Oplysninger, navnlig ikke om, hvad vi især burde vide, nemlig om der virkelig ved en Udvidelse af Jernbanen og en Omordning af Forholdene ved Helsingør kan komme et større Drifts- overskud, og om der i det Hele derved kan

faaes en større Konflux med Rejsende fra Sverige. Udvalget har flere Steder ogsaa nævnt, hvad det ærede Byraad i Helsingør mener om den Sag, og blandt Andet udtalt sig med en vis Tilfredshed om, at Byraadet har ytret, at det anser Anlægget for et Gode. Det tvivler jeg rigtignok ikke paa, at Byraa- raadet i Helsingør anser dette Anlæg for et Gode; thi naar der bliver anvendt 2,640,000 Kr. i en enkelt Egn, og en stor Del af disse Penge kommer selve Byen til Gode, bliver anvendt til Arbejder i selve Byen, og naar tillige Byen kan faae bedre Forbindelse med Sverige, er det rimeligt, at Byraadet ønsker det. Jeg tror, at dette Byraad har gjort sig meget fortjent af Byen, og at det kan være sikkert paa at blive valgt næste Gang. Enhver, som havde siddet i Byraadet, vilde vist have gjort det Samme. Men at man særlig skulde lægge Vægt paa Byraadets Mening, det kan jeg ikke være enig i. Det er naturligt nok, at Byraadet er kommen med forskjellige Ønsker om en ny Gade, og om 90,000 Kr. til Anlæg af en ny Sti o. s. v. Det undrer mig kun, at det ikke forlanger Mere, saasom ny Brolægning o. s. v., det kunde det efter min Mening ligesaa godt gjøre som at forlange de andre Ting. Dette tillægger jeg derfor ingen Betydning, men det, der forekommer mig, at man skulde have Noget at vide om, er, som sagt, om de fore- slaede Foranstaltninger ville forøge Driften, om man kunde tænke sig, at Jernbanevesenet, ved at man anvendte denne meget store Sum, kunde faae en meget betydeligere Indtægt af Banen. Der kan jo ikke være Tale om at anvende en saa stor Sum til ensidig Nytte for Byen Helsingør. Der kan heller ikke være Tale om, at saa store Penge skulle udgives alene for de svenske Rejsendes Skyld. Jeg hørte den humoristiske Bemærkning før, at det var tilstrækkeligt, naar man brugte 2—3 Bogne til at føre de svenske Rejsende over, og der kan derfor ikke være Tale om at udgive 2½ Mill. for at faae disse Rei- sende over. Det, der er Tale om, er at gjøre en radikal Forandring saaledes, at maa kommer til en Dampfærgeforbindelse mellem Helsingør og Sverige. Det, der gjælder om, og det Spørgsmaal, der skal stilles, er: Kan man tro, at en saadan Dampfærgeforbindelse kan forøge de Rejsendes Antal i saa høj Grad, at vi kunne have væsentlig Nytte af det og saaledes, at Danmarks Handel kan have Fordel deraf. Derfor maa jeg give det ærede Medlem for 3die Kreds fuldkommen Ret, naar han sagde, at der manglede For- undersøgelses; de Forundersøgelses vilde kunne være til virkelig Gavn ved Spørgsmaalet, om vi skulde have Dampfærgeforbindelsen.